

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócny
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwoś da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłał
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći křma; a
Ziwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

✦ Sserbske njedzelske lopjeno. ✦

Budyschin

18. septembra 1927

Bauzen

Čisłecz a nakład Ssmolerjez knižicizšcžeńje a knižatnje šap. družst. s wobm. ruł. w Budyschinje.

Wužadza łóžbu šobotu a placzi bértlěmje 78 slotych pjenjełow.

14. njedzela po šwj. Trojizy.

Łut. 15, 1—10.

Přichibližowachu šo pak k njemu wšchelzy zlonizy a hrěšcizy, šo bychu jeho pošluchali. A Žarišejšy a pišmawuczeńi mórczachu. W tutym šapocžatku našeho teksta namakaš zyle nawopak tamneho kaž tež přichitomneho cžaša. Zlonizy a hrěšcizy šo přichibližuja, woni šebi tak prawje njeswěrja k temu Knjesej hič. Tak tež tam tón zlonik w templu štejo našdala njechašce šwojej woczi k njebjezam pošběhnyč, mjes tym šo Žarišejški wuštupi a šo šam přichi šebi tak modli: Ša šo čzi džakuju, Božo, šo nješym jako drušy ludžo. Žarišejšy a pišmawuczeńi mórcža. Woni šo ša něšto lěpšce džerža. Woni mjenja, šo zlonizy žaneho prawa na teho Knjesa nimaja, ale jenož woni. Žich hordocž martuje. Na šwoje samóženje šebi wjele myšla. Tak šebi tež dženska někotry čłowjek we wopacžnym mjenjeńju myšli, šo Bóh na pjenješy a kubło hlada, a šo je jemu bohaty tehodla přichijomniški hacž křudny. A tola dnyrbjeli wšchitzy křešćenjo wjedzicž, šcho je Bohu špodobne.

Wo kralu šo nam šcžehowaze powjeda. Kóždy džej dašce šwoje blido křycz, a běšchtej dvě rjadowni čłowjekow, kotřiz mějachu prawo k blidu přichincž. Koko wokoko krala, k jeho prawizy a lěwizy šyndachu čzi, kotřiz běchu kralowšeho rodu a nadobni najwysššeho rjada. Přichindžechu we šwojich statnych draštach a běchu witani a móžachu šwoje městna wobšadžicž. Na druhim kónzu blida — tak bě kral šwojemu šlužobnikowej w dobrej wole přichikašak — běchu křowny ša proškerjow. Šdnž běchu w jenym cžašu křudzi a rostorhani

hlódni w měšcze, kotřiz móžachu šwoju křudobu dopokašacž, šmędžachu přichincž a pola krala ša blidom šedzicž. Tak bě šo wojšewiko. Nětk šo ras šta, šo prynž kralowšeho rodu po šwojim šdaczu titul a samóženje šhubi. Wotbu tež narodny pokošowat a šaboja šo, šo drje to, šchož bě wón hdy wobšedžak, ženje jeho prawe samóženje bylo njebě. Wón šebi praži, šo je šnadž podšunjene džěcžo. Šchož běšce ša šwoje wobšedženštwó džeržak, šnadž jemu šzyla nješchikřušcšesce. Šako nětk cžaš wobjeda přichindže, bě jemu, jako šebi šwěricž nješmě, šo šwoju rjanu draštu woblez; móžesce hnyč, šo bychu jeho jako jebaka wunamakali. Ale dha šebi tu wěz tak rošpomni: Šeli šo šym hacž do teho cžaša woprawdže jenož jebak a niz woprawdžity šyn šwěrneho nana był; hdyž samóženje a drohotne kamjenje, kotřez mam, moje nješku, šym prošker a ničžo nimam. Tak šwoje rjane woblecženje wotpołóži a šebi zyle jednore kupi. Někak dnyrbju ša kralownym blidze šedzicž, wón rjekny, a hdyž jako prynž hič njemóžu, dha přichindu jako prošker, a tak dnyrbju tola na jene wašdnje na wobjedze džěl bracz. Móžemy jenož přichitajicž: Šdnž waš Žešuf Křyštuf tež ša šwjatny a ša Bože džěczi přichiwšacž njemóže a hdyž jako taške k njemu přichincž njemóžecze, dha dopomncze šo teho šłowa: Tón přichijima hrěšnikow a je š nimi. —

Ničžo temu Knjesej tak wohidne njeje, kaž njelubošne šudženje, a wón naš napomina: Nješudžcže, dha wy njebudžecze šudženi. Přchetož š kotřymž šudom wy šudžicze, š tajkim budžecze wy šudženi, a š taškej měru wy měricze, š taškej budže wam šažo měřjene. A šwjatny japoštoł na Romškich piša: Teho dla, o čłowjecze, njemóžesč ty šo šamolwicž,

šhtož ty by, kotryž budžiš. Pšchetož w czimž ty drugeho budžiš, satamaš ty šo kameho; dofelž runje to cziniš, šhtož budžiš.

Jesuz farisejskim a s nimi tež nam dvě pšhirunani pšhedpołožī: Wot šhubjeneje wowzy a wot šhubjeneho kroscha. Na sałožku teksta rěczimy wot **Jesuzoweje šbóžnikoweje lubošcže: 1. Wona storži wo šhubjenje jenotliweho a 2. Wona džela na wukhowanju jenotliweho.**

W našim czažu jenož hišcže wulka czjódá něščto płaczi. Ta šo woblišcži, wo nju šo prózuja, ju chzedža šebi dobyč. To je snamjo demokratišeho stata. My to widžimy pšchi wólbach, tak šo wo jenotliwy hłóž wojuje, šo bychu wulku hromadu dóstali. To šo počasa pšchi pšhedstajenju idealow; czim wjetšcha licžba sastupjerjow ideala, czim wjetšchi wliw na druhich. Tak je tež pšchi pšheczišcženju žadanjow; czim wjazy šo tym žadanjam pšchisamknu, czim wjetšchi budže saczišcž na tnyh, kotsiž maja móž, něščto pšchiswolicž. Tak dženska czjódá knježi, a chže człowjek něščto płaczič, dha dyrbi s nej šobu hič. Šhubi šo jedyn abo tón drugi, to ničšo wo to njeje. We wulkej czjódže to ničšo njepytne. Ničšo wo njeho nježaruje. Pšchetož šobustawy wulkeje byty šu twjerde. Sapomnjeny — to je wožud tajšeho wobžaromneho.

Kak žyle hinaš je tola w duchownym nastupanju, pola našeho Knjesa Jesom Khrysta. Człowjek, kiž jenu wot što wowzow šhubi, te džewjecž a džewjecždžekacz w puščinje woštaji a ša tej šhubjenej dže tak dołho, hacž by ju namakał. A potom je jeho wješele wulke, a domach šwojich pšhecželow a šužodow sawoła a jich napomina, šo bychu šo s nim wješeli. To je pšhirunanje ša Božu lubošcž a pšhecželnošč pšhecziwo nam šhubjenym a satamanym człowjekam. Bóh tón Knjes šo šmili. Semu njeje wšcho jene, hacž je šo jedyn šabludžik. Semu je jedyn tak luby kaž tón drugi, ale najlubšchi je jemu tola tón šabludženy. Wón druhich šamym šebi pšchewoštaji a ša tym šhubjenym dže. A pola njeho njeje kaž pola człowjekow, kotsiž to pytanje bóřny woštaja, hdyž hnydom ničšo njenamataja. Wón pyta tak dołho, hacž namaka. A potom budže wješełošcž w nješchach na tutym jeny, kiž počutu czini, pšhed džewjecž a džewjecždžekacz prawny, kotsiž počuty njepotrjebaju.

My a wošebje wobnyderjo wulkich měštow šnadž jenož hišcže wulku byty widža. Tón jenotliwy šo we wulkej byty šhubi. A jim a nam šda šo njemóžna wěž byč, šo šo Bóh tón Knjes wo kóždeho jenotliweho człowjeka stara. Někotry khorš šo wopušcženy czuje. Tež jeho najlěpšchi pšhecželjo jeho njewopytaja. Woni šnadž šo boja, šo mohł jich natyfacž. Abó woni wón jstwy, hdyž khorš leži, šnješč njemóža. Abó woni šu nadžiju na wotkhoršenje spušcžili. A czi, kotsiž žanu nadžiju nimaja, šu najšubjenšchi mjes wšchitimi štworjenjemi niž jenož šhtož horještacže, ale tež, šhtož wuštrawjenje nastupa. Druhdy štarž wošamoczene žiwjenje wjedže. Moš jeho wjazy nožnyč njehatej. Wón je šebi dženi wote dnja šamemu pšchewoštajeny. Ničšo jemu bliško njepšchidže. Tak mjenowani pšhecželjo šo wo njeho njestaraja. Abó jedyn třeczi je žyle šwoje šamóženje šhubik. Prjedy we dobrych lětach je wón s bohacžkami wobkhadžal, dha bě widžany muž; ale nětko je šazpěty a wopušcženy. Tak je tu na šemi. Pšhirunanje wot šhubjeneho šyna, kotrež šo našemu tekstu pšchisamkne, nam to wobkruczi. Człowjek je wot pšchirody tajki, šo šo radšcho bohonym džerži, šo radšcho še štrawny wobkhadža, šo radšcho ša młodny hłada. A tola,

mój czitarjo, tebi a mi šo tež tak pónđe, hdyž nam Bóh dołhe žiwjenje spožczi, kaž tym, wot kotrychž bě runje rěč. Wšchitko teho dla, šhtož wy chzedže, šo bychu wam ludžo czinili, to czinče wy jim tež; to je tón šakó a czi profetojo. Ale tak někotry w šwojej khorošczi, štarobi a kšudobje šdychuje, šo ničšo ša nim njepohladnje. Haj, mój czitarjo, człowjekojo niž, ale nješjeki Wótž. W kšerluschu rěka: Šwět dawa šwoju lubošcž temu, kiž ju najlěpje šaplaczi, a hdyž to njeje, dha šo jemu ta lubošcž bóřny šahaczi; tak šle šo Jesuz njeměni: Jesuz je pšhecžel najlěpšchi. Bóh tón Knjes tebe njepomni. To nam tej pšhirunani wot šhubjeneje wowzy a šhubjeneho kroscha počasatej. Wón je šrudny, hdyž šo człowjetej šubjenje dže. Jeho šyn, naš Knjes Jesuz rjekne: Štrowi njepotrjebaju lěkarja, ale khorš; ja šym pšchischoł hrěšnikow k počucže wolacz a niž prawnyh. Dželbracže je to přenje, šhtož je nušne, hdyž dyrbi druhemu pomhane byč. To na šmilnym šamaritskim widžiš. Wón nušu na poč morweho jako šwoju nušu czuje a pšchekadži šo do počženja teho kameho. A potom džela na wukhowanju teho wboheho człowjeka. Šmilny šamaritski je Knjes Jesuz šam.

2. Šažo je rosdžěl mjes tym Knjesom a człowjekami. Mjeshkim człowjekam je tež druhdy jeneho wobžaromneho žel. Ale pšchi tym woštaje. Woni ničšo njecžinja, šo bychu jemu žiwjenje počožili a šo bychu jeho s nowej šmužitocžu a možu napjelili. Ššredki temu maja; ale woni šu pšchekupi abo pšchekordži abo měnja, šo maja nušnišche pšchikšušnoščje dopjelnicž. We šwjatym pišmje rěka: Šhtož wě dobrotu czinicž a njecžini, temu je hrěch.

Jesuz je šo tež huščiči šrudnik, ale jeho šbóžnikowa lubošcž tež puče namaka, człowjekam pomhacz. Šako Jesuz wudowu w šainje wuhlada, kotrejež jenicžkeho šyna morweho won nješechu, bě jemu teje kameje žel a džěšche k nej: Njepłacz. Ale pšchi šobuželnošči njewošta. Wón młodženza šbudži a da jeho jeho macžeri. Pšchi šazarowym rowje Jesuz šyšowasche. To bě jeho najlěpšchi pšhecžel byč. A wón jeho w rowje njewoštaji, hdyž běšche tam morwy ruše hižom tsi dny ležal. Š wótrny hłóžom sawoła: šazarje, poč won. A wón pšchidže won. Jesuz na šerusalem płasche a džěšche: Šdy by wšchak ty wjedžalo, dha by ty tež wopomnilo w tym šwojim czažu, šhto šo k twojemu měreš hodži. Tu wšchak tón Knjes to njelbože wotwobroczič njemóžšche, pšchetož na człowjetej woli ma šoža lubošcž a dobrocziwošč, ščječpliwošč a dołhocžakanje tónž. Šdyž człowjek šožu hnadu wotpočasa, dha ju Bóh šo wě njenanušuje. Njeje to, mój czitarjo, šylny trošcht, šo mamy šoha, kiž šo wo jenotliwu człowjeshu dušchu stara, tež wo twoju a moju? Našch czaš wšchak žane prawe šrosumenje ša to nima, hdyž jenož czjódá něščto płaczi. Tehodla prošmny šoha wo jašne woczi, šo bychmy to špóšnali, a pšchistupne wutrobny, šo bychmy to šapšchijeli! Šamjeit!

Dosyňk žnjoweho džakneho šwjedženja.

Šłóž pola.

(šalm 104, 27—29).

Šhto praja nam, — o počkuchajmy! —

Te młode šyly w nalěčju? —

Šo ščječpliwi pšhez cžakacz mamy

šow na tu pomož Knjesomu!

Wšcha człowjeshka mudročž njepomha,

Bóh wšchitko w šwojej mozy ma!

Schto wucza naž te srafe pldny,
 Riž Bóh tón Knjes nam wobradža?
 Sso i nimi džakowacz šo mamy
 Jow tomu, kiž naž sežiwa!
 Tež kóžda khlóška, trawicžka
 Sa stworicžela khwalbu ma!

A našymu te próbdne pola,
 Schto předuja nam i khtnošču?
 So našy cžaž jow tež kónzej khwata!
 Tuž njeczakajmy i pokutu!
 Ně, starajmy šo woprawdže
 Wo šwoje dušche nješmjertne.

S. Be.

Šwěrní bací do šmjercže.

(Pokráčowanje.)

Tola tuto šwjate šwjekelenje pšchi šlowje Knjesowym, tuto radoščje polne špěwanje kěrluške šanošchowazeje wošadny mějesche ša jeneho tam runje taž hrošneho wonjenja kaž něhdy Judaschej Šchariotej narda Marijana. To bě Ešta Punssepp. Tutoho bě šebi šowjetške móznaštwó ša agitaziju wuwuczilo a pšacžesche jeho ša tajke džělo tam w tutnych kolonijach. Dohho bě šo hižo prózowal a džělať, šo by kasyľ a nicžik wěru wótzow we wutrobach mlodnyh a džěczi, nałožuju wšchě te šrědki a cžinki, kotrež bě jeho šchula bjesbóžneje propagandy bolschewikow wuczila. A wón bě tuto džělo wufonjať niz jenož pjenjes dla, ale i cžělom a i dušchu bě šo tutej bjesbóžnošči šapišať; wón wěrjesche evangelion bolschewikow: cžlowjeť wumože cžlowjeťa — wot Boha přecž. Tohodla hidžesche wón evangelion Khrystušowy: Cžlowjeťa wumože Boži Šsyn — ša Boha! Nětko pať našhoni, šo bě to jenož někotrych přědowanjom mlodeho duchowneho trjeba, šnicžicž to, šchtož bě w lěta dołhim prózowanju wuškutkowal a dobnł. Jene tajke přědowanje bě šam šhnyšal. To bě wjazy hacž mohł wón to šnješč.

Schto je to i našim kómmunismom? Dži to naša „wědomošč“, kotraž tola cžisčje jašnje wuczi, šo žadny Bóh njeje, šo njemóže žadny Bóh byčž? Čžehodla namakať tajke přědowanje wo Bosy wěru, šamo pola kómmunistow. A šchto je to potom i našim móznaštwom, kotrež šmy, njehladajo žanyh mjesow, wufonjeli? Schtó by to šměť šo jemu špjecžowacz? Šlaj, to je tu pšchischoť někažki muž i žubny, a jemu je pšchypadnyť žnyť lud, tať šo šebi njemóžesč šwěricž jeho pšchimacz luda dla . . .

Tajke a podobne myšle jeho nadběhowachu, cžwilowachu. Šadwělowacz by to mohł. Dwóžy škoži tež po tajkim šnicženju šwojich nahladow a šwojeho žiwjenja ruku na šo, šo by tuto žiwjenje škóncžik. A šo šo jemu to njeporadž, tohodla šelesche. Wón bu šažo strowy.

Mjes tym bě duchowny dawno hižo Taru wopušcžik. Tola šchtož bě tam wušnywať, to škhadžesche, roščesche. Punssep pto widžesche — a jeho wopušcžiči jeho móž. Šagitorom njemóžesche wjazy byčž. Wón prošesche, šo bychu jeho še šklužby puščžili. Dohho trajesche, přjedny hacž druhi agitator do Tary pšchindže.

Tať bě šo lěto minylo.

Dokelž šebi biskop Malmgreen pšchesesche, hotowasche šo duchowny Šchołta w lěcže 1926 na nowe pucžowanje do tutnyh kolonijow Š cžežkej wutrobu bě šo ša to roščudžik. Wědžesche tola, šo budže jeho šapaza hida kómmunistow wobdawacz. Šižo po šwojim přěnim pucžowanju bě wušnať: „Šdy byh dnyja šažo do tutnyh krajinow cžahnyčž, byh tam

šwój row namakať.“ Tola hotowny, wšchitko woprowacz, poda šo na daloki pucž, šo še šonu a džěščom roščohnowawšchi.

Tať pucžuju pšchewnasche najpřjedny w Omštu. Tam bě wošada bjes duchowneho. Šsmjercž bě jej jeho wšaka. Tuž tam huščischo přědowasche. Wošada prošesche, šo by tam woštať a jej jako dušchepastyrč šklužik. Wón šwoli do toho a najradšcho by tam tež hnydom woštať. Tola wón mějesche najpřjedny nadawł dopjelnicž a wopntacz kolonije. Tuž pucžowasche dale, šwoju nowu wošadu Omš šažo wopušcžiwšchi.

Džeň 25. augusta 1926 pšchindže do Tary. Wot tam čžyšesche potom dale do kolonijow. Tola wós, i kotrymž čžyšesche jěčž, njebě dojěť. Druhi wós njemóžesche tať bórny ša daloku jěšbu dostacz; běchu tola w lěcžu wšchě konje na polu trěbne. Tať wošta Šchołta pola estnišesche šwojby, kotraž bě šwěrna evangeliška a jeho rad hošpadowasche.

„Wón je šo w cžišchinje šwěcžik!“ — tať wušnawasche macž šwěrneho šwědka Jesušowego. —

Štruchka powjesčž dónđe tež hacž do Omšta, do wošady, kotraž bě šebi Šchołtu ša dušchepastyrja wušwolika. Naštróženje a žarowanje to, ale i teho wšcheho nowe šwědcženje evangeliškeje luboščje a šwěrn! Wošada šo roščudži, šnajmjeňšcha cžělo šwojeho wušwoleneho dušchepastyrja na šwojim pohrjebniščcžu pokhowacz, hdyž jej to nětk po Božim džiwnyh dopušcžěnjju njednybjesche móžno byčž, šwojeho noweho šararja žiweho witacz. To pať bě hišchče wjele próžy a štaranja, přjedny hacž mějachu dowolnošč, cžělo wurycž a do Omšta pšchewjesčž. Tola přjedny hacž ju njemějachu, nješastachu, šo wo to próžowacz.

Wudowa šemrěteho šararja Kocha naštaji šo na pucž še Omšta do šary, po cžělo morjeneho šararja. Šibiriski šmjersš a lód, kotryž tež w lěcže šemju žyle še šwojich putow njepuščžza, bě cžiniť, šo bě cžělo hišchče žyle nješkažene. Tuž njebě šnajmjeňšcha tu žaneho šadžěwka ša pšchewjesenje. Džeň 15. septembra pšchiwjesje šo šararčka Kochowa i kašchčom po parniķu do Omšta. Jow šem bě tež šrudžena wudowa škónzowaneho pšchikhwataka. Tať cžehnjesche morjenu šaracž šwjatocžnje do šwojeje wošady. Jeho na pšchewo němny ert džeržesche wošadže to móžne přědowanje še 1. Šam. 15, 22: „Šlaj, pošlušchnošč je lěpšcha dnyli wopor!“ a 2. Matth. 18, 28: „Njebojčže šo tnyh, kiž cžělo morja!“ a i Šom. 8, 37: „We wšchitkim tym pšchewinjemy dale bóle pšches teho šameho, kiž naž je lubowať!“ (Pšchichodnje dale.)

Žurfej a štat.

Wulkostatny šchulski šakon, kotrehož nacžišť bě wyščnošč wójjewika, šbudžuje dale a wjazy wojowanja. Wjele je jich ša njón, wjele pšchecžimo njemu. Tola pať šo šda, šo budže wón pšchi wšchej harje tola i podlohu wuradžowanjom wo nowym šakonju. Nowiny powjedaja, tať wošebje wucžerjo pšchecžimo njemu wojuja; tu pať šo nješmě šabycž, tať pišche „Šchulfrage“, šo na 100 000 wucžerjow njesteji we šroncže, kotruž „Deutscher Lehrerverein“ twori, kiž je pšchecžimo šakonjej wuštipiť. Šo šakon šchescžijanski štaršchim prawo dawa, džěcži do nabožnyh šchulow šwojeho wěrywšnacžka šlacž, šmy tu hižo šapišali kaž tež to, šo je tole runje rošhorjenje wubudžiko. Tehodla tola pšchecžimo njemu wošebje tež kómmunistojo, špartakus, atheištojo (to šu boha- přerjo) a podobni w jenej šroncže šteja.

W Šrusfej, w Šarlinje, je kómmunistiški měšččanski rada šotram šhorownje w Nowym Šölnje šakasať, šlidowe pacžerje špěwacz. Pšchecžimo tutomu wumozowanju šo wošarachu, tola wošrjěšny šamt, pšchědštajena wyščnošč tam-

neho mješczjanského rady, schita tuto postajenje a je nimo toho tež kotram khorhownje w Britz idželika, so nješmędza wjazny šhromadne blidowe paczerje ipewacz; tuto wobšamfnjenje potrjehi tež hišcze 3. wustaw. To je potom ta taš klawjena šwoboda. Tola Pruiska nima tu „klawu“, so je přenja w tajkim. My wěmy w Saksej, so šu šo tež tu podobne wězki stawake.

Wischelke i bliska a i daloka.

Sserbiska předaršta konferenca je na šwoje Michaliske pošedjenje hižo ja jutšje, 19. septembra pšcheprošnja. Tuž njeh šo wšchitzy knježa duchowni jutšje dopođnja $\frac{3}{4}$ 10 hodž. we Sserbškim Domje šhromadža, so bychu šo móhli wobdželicz na wažnych a roškudnych wuradžowanjach a wobšamfnjenjach.

S Budeštej. Tu šo hišcze lětka šwjedžen ša pohanške mišionstwo šwjeczi. Šwjedžen je na pošlednju njedželu w septembri poštajeny. Wošebje šo tež wješeliny, so je ša šerbšku Božu šlužbu kn. šaraš Mateš se žičenja, ša němšku Božu šlužbu paš kn. šaraš Berg i Budnyšhina předowanje na šo wšaš. Wobej Božej šlužbje budžetej popođnju, so by tež duchownym móžno bylo, šwjedžen wopytač. Wěšo wješelili šo bychmy, hdy bychu, kaš je šo w přjedawšich čašach pšchezo štašo, wošadni se šuškudnych wošadow našch rjany šwjedžen bohacze wopytač chzyli.

S Drježdžan. Džen 1. septembra je wumrěš žyrkwinski rada D. dr. Molwitz, kotryž je byš 50 lět w šlužbje maczerneho doma diaconišow. Taš bu wón daloko a wšchěroko šnata a čješczena wošoba. Džen 23. junija 1849 narodži šo we Treuen w Bogtlandškej, študowawše w Lipsku a bu se šeminarškim wučerjom w Drježdžanach. 1874 šastupi do šlužby maczerneho doma diaconišow w Drježdžanach. Bě najpředny i pomocnym duchownym, potom i druhim rektorom doma a wot 1881 hač 1924 i rektorom a taš šdobom i dušhepaštrjom šmilnych šotrow. 50 lět je wón tutomu wustawej kšchesczjanskej lubošcze se wšchej šwěru a lubošcžu šlužil a Bóh tón Knjes je jeho džěšo widomnje žohnowaš. A hač do pošlednich hodžinow šwojeho 79. lěta je wón i wěrjazym dobroproščenjom pšchod Bohom i tutym domom šwjasany byš. Bě tež něšto taš lubošne, i kaškej dowěru a lubošcžu diaconišy šwojeho wjednika a dušhepaštrja čješczowachu, mjesnimi tež někotra Sserbowka! Džěšo žónškej diaconije je byšo wješele jeho žiwjenja, taš wušna hišcze na šmjertnym šožu. A tutón škutš kšchesczjanskej lubošcze je i nim šhubil jeneho šwojich najšwěrníšich a i dobom tež našcha ewangelšto-lutherška žyrkej muža, kotryž bě i žyrkej dušchu lutherški.

Poboczne Gustav-Adolfske towašstwo Lubijškeho wotrieša wuhotuje njedželu, 25. septembra, šwój hłowny šwjedžen w Lubiju. Jedyn i wjednikow ewangelškeho hibanja we Čžššokšlowaškej šmėje šwjedženške předowanje a pšchednošš. Wšcho dalšhe šo hišcze wošebje wošjewi. Pšhi tutej kšadnošczi budže tež w Ketlizach šastupješ tuteho džěša, kotrež chze ewangelškim w rošproščenju mjes katolškim šlužicž, tež we Ketlizach předowacz. Tu budže $\frac{1}{2}$ 8 hodž. šerbška špowědž, we 8 hodž. šerbška Boža šlužba a 9 hodž. němška Boža šlužba ša Gustav-Adolšowe towašstwo.

Katolšy Sserbjo wojuja dale ša šwoje prawa. Ša Sserbow Budnyšhkej katolškej wošadny šu šo tež wšchelake druge protestowaze šhromadžiny w druhich katolškich wošadach, taš w Kšhrošczjach a Baczonju, wuprajike, kotrež resoluzije na biskopa dra. Šchrajbera wotpošklachu. Tutón paš chze po wšchem šdacžu pšhi šwojim wostacz, pšchetož nowy

šaraš, kotryž je Němž, bu mjes tym do wošadny „Mašheje lubej Knjenje“ witany, kaš šhnyšhiny, taš rjez jenož wot němškich wošadnych, mjes kotrymiž běchu jenož někoti Sserbjo. Šajimaze je, šštož w „Sserbškich Nowinach“, čžišlo 212; čžitamny pod napišmom „Praelat Schreiber contra biskop Schreiber“. Te šašadny, kotrež praelat Schreiber poštaja ša prawa němškich mjenšchinow we wukraju, placža, prawje šrošumjene, tež ša katolškich Sserbow a ša naš ewangelškich Sserbow. Podobnje je to i resoluziju generalnej šhromadžiny němškich katolškow, na kotrež bě praelat našpomnjene šašadny šestajal; w tutej reka: **Wona** — generalna šhromadžina — **kšadže najwjetšhu wažnošcž na žadanje, šo ma šo katolškim Němžam we wukraju móžnošcž poškicžicž, dušhewpaštršy pšches mješnikow němškeho janyša wobštarani byčž. Še pšchewědčena, šo wotpad wot maczernej reče njeje niz jeno wotpad wot narodnošcze, ale nabožne wotkušbnjenje, a šo wšchitke wotnarodnoščenje wojnamjenja čžeške šhšodowanje kšchesczjanskeho wukubłanja mlodošcže**. Šdnyž Němžam we wukraju, čžehodla niz Sserbam? A biskop dr. Schreiber ma tu šerbškich mješnikow došč ša šerbške wošadny šwojeho biskopšwa. A ššto budže nětko? Budže šo němški biskop pšchedobnyč i špošnacžu, šo ma Sserbam, kotšž šu wošebje pomhali šmožnicž nowopoštajenje Mišhnyjanskeho biskopšwa, dacž jich prawa a dacž jich šerbškich mješnikow ša šararjow abo — budžeja katolšy Sserbja chzyjo nochžyjo šwolicž do poštajenjow a pšhikašnjow, kotrež šu ša njeprawe špošnali?

W Könnersreuthu šo džiwneho žoša. Wo tym pišchu wošebje wjetšhe nowiny nětkle wjele. Reša Neumannez čžerpi Knješowe čžerpijenje. Nješšmy tu hišcze ničšo drobnišheho wo tym pišali, došelž nam njebě hač dotal móžno, něšto roškudne wo wěžy prajicž: Könnersreuth je pšchedalošo, hdyž nimašch pjenjes došč, tam dopučowacz, a powjejcze běchu pšchezo hišcze pšhe njepšchewidžomne. W bližškim čžašhu podamy paš nětk tež tu nadrobnišheho wo tutej wěžy, kotruž je woprawdžity podawš, niz někaški „Schwindel“. Hač paš pšhi tym i roškudej pšhindožemy, kotryž šo wšchitkim špodoba, je dwěšomne.

W Španištej hiba a šylni šo ewangelške žiwjenje. Ewangelšy wjednyž šu tam pšhi tym, wutworicž seminar abo fakultetu ša ewangelškich duchownych. To je wošebity a wažny škutš. Taš doštanje maša ewangelška žyrkej Španišteje se šwojeho luda wjednikow a dušhepaštrjow. A to je wulžy wažne. Ale taške džěša žadaja šebi wjele šredkow, a to čžim bóle, došelž šu šhpanište wošadny šwjetšha šhude. Tešodla šu wšchě pomocne dary ša ewangelšaziju w Šhpaništej witane.

Porjedženka:

Wěmy drje, šo našhi čješczeni čžitarjo wjedža, šo Lutherowy pomocnik a pšcheczel „Umsdorf“ rekašhe a niz Urnsdorf, šštož „čžišchčerški šmyš“ tydženja njewjedžešhe, kotryž wšchaf hewaš tež hušo wšchelake njewě a wopaš štaja, tola paš tu tutu „porjedženku“ štajimy, prošho wo šamolwjenje ša tutu škepšanku kaš ša druge, kotrež taš „čžišchčerški šmyš“, — druyšy pišchu tež „čžert čžišchčerškich šmyškow“ — šawinuje.

Naškad a redakžija.

Wištowanje: Š. Be.: Wutrobny džak, šo pošklašchcze a šobudželacze. Prošhu, šo byšchcze pšhi tym wostaka! Red. R. w R. ša 15. po šwj. Tr. — T. w B. ša 16. po šwjatej Trojicy.

Samowity redaktor: šaraš Wyrzacž w Mošaczjach.